

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001

Тел.: +380 44 278-37-23, факс: +380 44 271-17-83

E-mail: themis@minjust.gov.ua

<http://www.minjust.gov.ua>

Код ЄДРПОУ 00015622

06.12.2017 № 47646/К-26364/11

На № К-26364 від 27.10.2017

Тетяна Кушнір

foi+request-27232-

ed0839d8@dostup.prawda.com.ua

Міністерством юстиції України розглянуто Ваш інформаційний запит від 26 жовтня 2017 року щодо надання роз'яснень стосовно вилучення державним виконавцем записів щодо обтяження на рухоме та нерухоме майно та в межах компетенції повідомляється таке.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Згідно з підпунктом 32 пункту 4 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 № 228, Міністерство юстиції надає роз'яснення з питань, пов'язаних з діяльністю Міністерства, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Міністерства, а також стосовно актів, які ним видаються.

Крім того, Міністерство юстиції організовує в установленому порядку доступ до публічної інформації відповідно до наказу Міністерства юстиції від 08 червня 2011 року № 1522/5 «Питання виконання Закону України «Про доступ до публічної інформації» в Міністерстві юстиції», у положеннях пункту 1 якого визначено, що Міністерство юстиції є розпорядником інформації, яка отримана або створена в процесі здійснення Міністерством юстиції своїх повноважень та яка перебуває у володінні Міністерства юстиції.

Однак порушені у Вашому запиті питання не стосуються надання публічної інформації, розпорядником якої є Міністерство юстиції України.

432972

Водночас у порядку інформування повідомляється про таке.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) покладається на органи державної виконавчої служби та у визначених Законом України «Про виконавче провадження» (далі – Закон) випадках – на приватних виконавців.

Відповідно до статті 1 Закону виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) – це сукупність дій визначених у Законі органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону, а також рішеннями, які відповідно до Закону підлягають примусовому виконанню.

Згідно з пунктом 1 частини другої статті 18 Закону виконавець зобов'язаний здійснювати заходи примусового виконання рішень у спосіб та в порядку, які встановлені виконавчим документом і Законом.

Порядок накладення арешту на майно боржника визначений статтею 56 Закону.

Арешт майна (коштів) боржника застосовується для забезпечення реального виконання рішення, що передбачено частиною першою згаданої статті Закону.

Відповідно до пункту 5 частини першої статті 39 Закону виконавче провадження підлягає закінченню у разі скасування рішення, на підставі якого виданий виконавчий документ, або визнання судом виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню.

Наслідки закінчення виконавчого провадження визначені в статті 40 Закону.

Згідно з частиною першою згаданої статті Закону у разі закінчення виконавчого провадження (крім офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури, закінчення виконавчого провадження за судовим рішенням, винесеним у порядку забезпечення позову чи вжиття запобіжних заходів, а також, крім випадків нестягнення виконавчого збору або витрат виконавчого провадження, нестягнення основної винагороди приватним виконавцем), повернення виконавчого документа до суду, який його видав, арешт, накладений на майно (кошти) боржника, знімається, відомості про боржника виключаються з Єдиного реєстру боржників, скасовуються інші вжиті виконавцем заходи щодо

виконання рішення, а також проводяться інші необхідні дії у зв'язку із закінченням виконавчого провадження.

Про зняття арешту з майна (коштів) виконавець зазначає у постанові про закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа, яка в день її винесення надсилається органу, установі, посадовій особі, яким була надіслана для виконання постанова про накладення арешту на майно (кошти) боржника, а у випадках, передбачених законом, вчиняє дії щодо реєстрації припинення обтяження такого майна.

Разом з тим слід зазначити, що положеннями статті 59 Закону встановлено вичерпний перелік підстав для зняття виконавцем арешту з усього майна (коштів) боржника або його частини. У всіх інших випадках арешт **може бути знятий тільки за рішенням суду.**

**Заступник Міністра
з питань виконавчої служби**

С.В. Шкляр